

Gün Bu Gün Azizim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Ağustos 2025

Temkinli sevdiğimi kim söyledi ki? Öncemden firar edip de yakaladığım zamanın ucunda saklı iken alın terim ve işte dağılan mikado çöplerinde saklı o zemin: devasa bir kehanet bazense sıdkı sıyrılan rehavet en çok da çömdüğüm yalnızlığın kibrinden sıyrılıp da sevgiyle saçlarını ördüğüm kaderin tevazu yüklü gölgesinde uçuşan buselerim gibi ne buz kestiğim ne de sevgime ket vuranlara dahi sitem ettiğim...

Ve işte alametifarikası sözcüklerin...

Göğün tamburi gölgesi;

Yerkürenin afaki bestesi:

Hazana yürüdüğüm Ağustos'un zirvesi

Nakşeden bir duygu ki sevgi

Nükseden her kalp çarpıntımı

Özenle taradığım kadar sevdanın saçlarını

Öykünmekse aşka

Öldürmekse nefreti ve zulmü

Bekası günün

Dolduruşuna da gelmeden zalimin

Bir bir kök saldığım

Aşkın kirvesi

Ve işte beyitler aştığım...

Ve işte bentlerden sarktığım...

Hummalı bir coşkunun da arifesi

Adeta bayram ettiğim çocukluğumdan kalan bir anı

O an ki:

Anılarla dolu iken de mazi

En asil duygu iken de bende kök salan bu asi sevgi.

Bir dua...

Bir duvak...

Ve duayen renklerin açmadan solan

Hatmi çiçeği:

Öncem beyaz,

Andaki turkuaz

Yarınlarsa bazen pembe bazen sevdalı bir nefti

En çokla en azın buluştuğu

Neferi olmakla gurur duyduğum en ulvi hikmeti
Bahşeden Rabbime duyduğum bu aşka
Gönül koymadan da eşe dosta

Zarif bir terennüm
Safı gölgemde saklı azımsanan gücüm
Yere göğe şükrettiğim
Yadında sevdalı dünümün
Gönlümde saklı surlardan firar eden
Ömrümün
Kutsandığım kadar da gönlümün
Nuru:
Gözümün suru
Aşkına katıksız huzuru
Sancılı ve sanrılı günlerin son bulduğu...

Eşkâli kayıp bir mısradaki ise kendimi bulduğum
Azık ve de ayrıktaki sözcüklerin ansızın vuku bulduğu
Ve işte şaşalı bir şiire daha öykünüp
Ve işte şiveli sözcükleri gömüp
Ve işte en asil telaffuz ile
İstanbul Türkçesinde
Zarif bir teselli babında
Şehrin de alametifarikası iken Yeditepe'nin zirvesinde
Doğan güneşe
D/okunmak babında
Neşrinde hayallerin
Nesrinde yazılası şiirlerin
En heybetli hikâyesi iken
Bilinmezin g/izinde...

Dur durak demeden
Sevebilmenin güncesi ve yetisi
Yetim yüreğimde büyüyen filizlerin nüktesi
Aldığım nefesi
Vermekle iştiğal
Rabbime şükre biat
Bir hazdır ki yeniden doğabilmenin ukdesi
Aşk...

Nasıl ki şiarım...
Özlem nasıl ki içinde saklı yaralı miladımın...
Öznemle sakit
Özverimde vakitli vakitsiz sevdalarımın
Medarı iftarı
Aşkın gölgesinde dahi can bulan
Varsa yoksa gelecek baharların ihbarı:
Mademki gün bu gün azizim...
Mademki bu sevgide saklıdır dinmeyen hevesim...
Mademki aşk yoldaşım;
Mademki diz çöktüğüm kadar da şiirlerimdir solmaz ışığım...